

บทที่ 6

สรุปและเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

การใช้พื้นที่ในเมืองกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตเมืองชั้นใน อย่างเช่นในพื้นที่ศึกษา เขตรับผิดชอบของ สน.พญาไท มีลักษณะเป็นเมืองเต็มรูปแบบ กล่าวคือ มีการเจริญเติบโตในแนวดิ่ง ที่ว่างสำหรับการพัฒนาในแนวราบมีเหลืออยู่น้อย การใช้ที่ดิน สิ่งปลูกสร้างในพื้นที่ ประชากรที่อาศัยอยู่ ลักษณะดังกล่าวนี้ เป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพในเมืองอย่างหนึ่งที่มีผลต่อมนุษย์ได้เช่นเดียวกัน

สำหรับในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาด้านอาชญากรรมในเมืองโดยตรง ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในเมืองกับพฤติกรรมมนุษย์ในด้านอาชญากรรม มีความสัมพันธ์กันจริง และสามารถนำมาใช้พิจารณาเพื่อการวางแผนป้องกันอาชญากรรมในเมืองได้จริง โดยถือว่าในเขตพื้นที่ศึกษาทุกคดีที่มีข้อมูลทางสถิติ มีองค์ประกอบที่จะเกิดความผิดทางอาญาขึ้นได้และมีที่เกิดเหตุอยู่ในพื้นที่ศึกษา ถือว่าเป็น 1 คดี

สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แบ่ง สภาพแวดล้อมทางกายภาพออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพทั่วไป (General Environment) ที่ก่อให้เกิดสถิติคดีอาชญากรรม ในที่นี้ หมายถึง สภาพแวดล้อมในระดับเขต ได้แก่ บริเวณพื้นที่ (Area) การใช้ที่ดิน (Land Use) พื้นที่ปลูกสร้างอาคาร (Built-up Area) ประชากร จำนวน การเพิ่ม,ลด ประชากรแฝง และความหนาแน่นของประชากร (Population Density) ผลการศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทั่วไป กับการเกิดคดีจะเป็นความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดตัวเลขสถิติคดีเพิ่มหรือลดได้

2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพเฉพาะที่ (Immediate Environment) ที่เอื้ออำนวย หรือ เปิดช่องโอกาสให้อาชญากรกระทำความผิดได้ ในที่นี้หมายถึง บริเวณที่มีการปลูกสร้างอาคาร เช่น เส้นทางเข้าออก ถนนภายในชุมชน แสงสว่าง ซอกมุมต่าง ๆ สภาพสังคม การใช้พื้นที่ ซึ่งมีผลต่อการกระตุ้นผู้กระทำผิด

ผลการศึกษาถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพในเขตพื้นที่ศึกษาที่เอื้ออำนวยให้เกิดคดีอาชญากรรม จำนวน 19 บริเวณ จะมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพบางประการที่คล้ายคลึงกัน ทำให้เกิดคดีกลุ่ม, ประเภทเดียวกัน

1 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพระดับ General ที่สังเกตได้ชัดเจนที่สุด คือ

1.1 กลุ่มคดีที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษาจะไม่กระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ แต่จะกระจุกตัวอยู่ในบางบริเวณ โดยเฉพาะในบริเวณใดที่มีความหนาแน่นของ สิ่งปลูกสร้างในแนวราบ ซึ่งในจุดนั้นเป็นบริเวณที่มี ประชากรสูง โดยเฉพาะในชุมชนแออัด จะมีคดีเกิดขึ้นสูง ซึ่งในแต่ละย่านการใช้ที่ดินจะมีความสัมพันธ์กับการเกิดคดีแตกต่างกัน

1.2 การใช้ที่ดิน (Land use) กับการเกิดคดีอาชญากรรม มีความสัมพันธ์และเอื้ออำนวยให้เกิดคดีอาชญากรรมแตกต่างกัน ในย่านการใช้ที่ดินบางรูปแบบที่เอื้ออำนวยให้เกิดคดีอาชญากรรมได้ง่ายกว่าการใช้ที่ดินในรูปแบบอื่น กล่าวโดยสรุปคือ

-แบบพักอาศัยหนาแน่นมาก(ชุมชนแออัด) จะมีคดีกลุ่มรัฐเป็นผู้เสียหาย โดยเฉพาะ คดียาเสพติดเกิดขึ้นสูง รองลงมาคือคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ คดีเกี่ยวกับชีวิต-ร่างกาย ตามลำดับ

-แบบพาณิชยกรรมทั่วไป และ บริการ ประทุษร้ายต่อทรัพย์ คดีเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ และ คดี พรบ.ต่าง ๆ

1.3 ความสัมพันธ์ของระยะห่างระหว่างการใช้ที่ดินที่เป็นบริเวณชุมชนพักอาศัยหนาแน่นมาก กับย่านพาณิชยกรรม มีผลต่อการเกิดคดีอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่ายิ่งอยู่ใกล้กันมากเท่าใด จะมีโอกาสเกิดคดีได้มากเท่านั้น

1.4 จากสภาพแวดล้อมทางกายภาพในระดับ General พบพื้นที่สิ่งปลูกสร้าง (Built - up area) มีความสัมพันธ์กับการเกิดคดีได้เช่นเดียวกัน จะมีลักษณะพื้นที่ปลูกสร้างบางรูปแบบที่เอื้ออำนวยให้เกิดคดีอาชญากรรมง่ายกว่า กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

- ชุมชนแออัด ลักษณะบ้านเตี้ยวปลูกสร้างด้วยไม้ สภาพเก่า จะมีโอกาสเกิดคดีกลุ่มรัฐเป็นผู้เสียหาย คือ ยาเสพติด และ การพนัน
- ศูนย์การค้า ลักษณะเป็นอาคารขนาดใหญ่ มีประชากรแฝงอยู่มากจะมีโอกาสเกิดคดีกลุ่มประทุษร้ายต่อทรัพย์ และคดี พรบ.ต่าง ๆ สูง
- ย่านตึกแถวและตลาด มีลักษณะที่ยากต่อการเข้าถึง มีชอกมูมมาก ปัญหาอาชญากรรมจะมีประเภท ทรัพย์ และ ยาเสพติด
- ย่านที่ดินจัดสรร และ บ้านจัดสรร คดีกลุ่มประทุษร้ายต่อทรัพย์
- ที่อยู่อาศัยให้เช่า ลักษณะเป็นอาคารพักอาศัยตั้งแต่อาคารขนาดเล็กไปถึงขนาดใหญ่ สามารถดูจากสภาพอาคาร สังคม และระบบการดูแลพื้นที่ของนิติบุคคล , ส่วนกลาง ความแตกต่างดังกล่าวนี้ทำให้เกิดความแตกต่างของคดีได้ ซึ่งมักจะพบคดีกลุ่มประทุษร้ายต่อ ทรัพย์ ยาเสพติด การพนัน ซีวิต ร่างกาย
- สถานบริการ จะมีได้หลายรูปแบบ มีการจำหน่ายสุรา อาหาร ซึ่งมักจะก่อให้เกิดคดีเกี่ยวกับ ซีวิต ร่างกาย และเพศ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์รองลงมา คดี ยาเสพติด การพนัน อาวุธ ตามลำดับ

ส่วนอาคารสำนักงาน อาคารสูง คอนโดมิเนียม กลุ่มอาคารลักษณะนี้จะมีปัญหาอาชญากรรมต่ำที่สุด หากดูจากสภาพแวดล้อมของอาคาร ประชากรที่อาศัยจะเป็นกลุ่มผู้ที่มีการศึกษา และมีรายได้พอสมควร และมักจะไมเกิดคดี แต่อาจจะปรากฏคดีบางประเภท เช่น คดี พรบ.เช็ค ฯลฯ

ผลการศึกษาจึงได้ข้อสรุปว่า สภาพการใช้พื้นที่ปลูกสร้างอาคาร ทำให้สะท้อนถึงประชากรในบริเวณนั้น ซึ่งอาชญากรรมก็เป็นผลจากการกระทำของประชากรนั่นเอง

2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพเฉพาะที่ (Immediate Environment)

เนื่องจากการศึกษานี้ได้แบ่งสภาพแวดล้อมทางกายภาพเฉพาะที่ ด้วยการกำหนดพื้นที่เป็น 3 รูปแบบ คือ 1. พื้นที่สาธารณะ (Public area) ซึ่งเป็นพื้นที่เปิดมีประชากรเข้า-ออกพื้นที่ได้โดยอิสระ ประสิทธิภาพในการควบคุมพื้นที่ต่ำ และหากจะควบคุมก็จะทำได้ยาก เช่น สวนสาธารณะ ป้ายรถประจำทาง 2. พื้นที่กึ่งสาธารณะ (Semi - Public area) สำหรับบริเวณของประชากรบางกลุ่มที่สามารถเข้าถึงได้ เช่น ถนนซอย และ 3. พื้นที่ส่วนตัว (Private) บริเวณสำหรับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจำนวนน้อย มีลักษณะของการเป็นเจ้าของและครอบครองพื้นที่ปรากฏชัด เช่น บ้านพักอาศัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ทราบว่า การควบคุมดูแลพื้นที่ในแต่ละระดับ มีผลต่อการเกิด
อาชญากรรมจริง และ มีกลุ่มคดีที่เกิดแตกต่างกันอีกด้วย กล่าวคือ

2.1 การควบคุมพื้นที่ในแต่ละรูปแบบของแต่ละพื้นที่ไม่ว่าจะเป็น Public , Semi -
Public หรือ Private หากในบริเวณใดที่มีความบกพร่องจะเป็นการเปิดพื้นที่ให้ อาชญากรสามารถ
ประกอบอาชญากรรมได้ เช่น พื้นที่ Public ยิ่งมีความพลุกพล่านมากเท่าใดจะมีโอกาสเกิดคดีอาชญากรรม
ได้มาก

2.2 เส้นทางเข้าออก ถนน ซอย ดัน ทะลุ มีผลต่อการสอดส่องดูแลของคนใน
และนอกพื้นที่ ซึ่งถือว่าการสอดส่องดูแลหรือ “ดวงตา” ที่จับจ้องรักษาพื้นที่ไว้มีความสำคัญมากในการ
ควบคุมพฤติกรรมของอาชญากร หรือ อีกนัยหนึ่งไม่เปิดโอกาสให้เกิดคดีอาชญากรรม พื้นที่ถนน ทาง
เข้า-ออก ดังกล่าวนี้นี้ ต้องพิจารณาประกอบในบางพื้นที่ เพราะ หากเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่เล็ก แต่มีทาง เข้า -
ออก น้อย มีโอกาสเกิดคดีอาชญากรรมได้มากกว่า ควรจะเปิดให้เป็นพื้นที่ Public จะลดคดีอาชญากรรมได้
มากกว่า แต่สำหรับพื้นที่ขนาดเล็กที่อยู่อาศัยบริเวณนี้รู้จักมักคุ้นกัน ควร ควบคุมพื้นที่ ด้วยการจัด
พื้นที่เข้า - ออกให้น้อยที่สุด หากในบริเวณใดมีการ ควบคุมพื้นที่ได้ดี คดีทรัพย์สินต่ำ และคดีทุกประเภทต่ำ

2.3 แสงสว่าง ความมืด เป็นปัจจัยทางกายภาพประการหนึ่งที่เปิดโอกาสให้
อาชญากรกระทำความผิด (ในแต่ละความผิด) ได้ง่ายกว่าในเวลากลางวันเล็กน้อย แต่สำหรับในคดี
เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ฯ และ ทรัพย์สิน จะมีผลมาก

2.4 สภาพสังคม และวิถีชีวิต ในความจริงแล้วเป็นสภาพแวดล้อมแบบ
นามธรรม แต่การใช้ชีวิต การรวมกลุ่ม การสร้างผู้นำ ทำให้ สะท้อนออกมาเป็นรูปธรรมได้ เช่น การ
กำหนดพื้นที่ขอบเขตของชุมชน การตั้งกลุ่ม การสร้างผู้นำของกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการเกิด
อาชญากรรมได้ เพราะวิธีการดังกล่าวทำให้การแก้ไขเข้าไปสู่จุดเริ่มของอาชญากรรมได้

6.2 ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

การแก้ไขปัญหอาชญากรรมต้องทำควบคู่ในทุกด้าน มาตรการที่นำมาใช้โดยสรุปคือ
การปรับพื้นที่หรือฟื้นฟู (Rehabilitation) ด้วยเหตุผลที่การพัฒนาเมืองในบางรูปแบบ เช่น การเวนคืน
การจัดรูปที่ดินใหม่ จะกระทำได้ยาก แต่สำหรับการฟื้นฟูแล้วจะสามารถนำมาปฏิบัติ (Implementation)
ได้ง่ายกว่า

ในจุดที่มีคดียุติกันหนาแน่น หรือ เรียกได้ว่าเป็นจุดอับของเมืองจะกล่าวถึง ภายภาพว่า ชุมชนแออัดเป็นส่วนสำคัญที่เพิ่มสถิติคดีอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่าคดีชุมชนแออัดถ้ามีขนาดใหญ่จะมีคดีสูงเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว เนื่องจาก

1 ชุมชนแออัดได้เริ่มต้นจากคนจนเมืองที่เข้ามาจับจองพื้นที่ จนมีขนาดใหญ่ขึ้นตามแนวถนน แนวคลอง และใต้สะพาน ต่าง ๆ ซึ่งมักจะเป็นบริเวณที่ เข้าถึงได้ยากยิ่งสร้างยิ่งเติบโตยิ่งมีความแออัด ไม่มีพื้นที่ที่จะทำเป็นทางเข้าไปสู่พื้นที่ด้านในได้เลยทำให้ยากต่อการตรวจตราเป็นอย่างมาก มาตรการแก้ไขอาจกระทำได้โดยการแยกพื้นที่ชุมชนแออัดออก ด้วย การ แบ่งแยกพื้นที่ด้วย การสร้างสิ่งปลูกสร้างพื้นที่สันนาคทางด่วน ถนน เพิ่มถนนในชุมชนให้เป็นทางเปิดเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปตรวจ หรือ ตัดถนนเป็นทางลัดเสียเนื้อที่ไปจำนวนหนึ่งเพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ทำให้ชุมชนเล็กลง ทำให้เพิ่มการเข้าถึงการตรวจตราและช่วยแก้ไขปัญหาราจรได้อีกทางหนึ่งด้วย

2 เนื่องจากชุมชนแออัดมีอิทธิพลต่อพื้นที่รอบ ๆ เช่น การสร้างศูนย์การค้าอยู่ใกล้ชุมชนแออัดมากเกินไปทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โอกาสเกิดคดีประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สูง ฉะนั้น การแก้ไขไม่ควรมีย่านพาณิชย์กรรมติดกับชุมชนแออัด หรือ สร้าง Buffer Zone เช่น พื้นที่สถานที่ราชการจะลดสถิติลงได้มาก หรือ การสร้างพื้นที่สันนาคการเพิ่มในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง

3 หากสามารถจัดรูปที่ดินใหม่ได้ ควรแยกชุมชนแออัดออกเป็นชุมชนเล็ก ๆ จัดสรรที่ดินให้ใหม่ เข้าไปปลูกสร้างแทนที่สถานที่ราชการหน่วยต่าง ๆ ส่งเสริมอาชีพที่ถูกต้อง และหมั่นสอดส่องดูแล โดยให้หน่วยราชการเหล่านั้นสร้างอาคารสูงในพื้นที่ชุมชนแออัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4. ในพื้นที่พาณิชย์กรรมเป็นจุดหนึ่งที่มีคดีเกิดขึ้นสูง โดยเฉพาะคดีกลุ่มประทุษร้ายต่อทรัพย์ เพราะย่านพาณิชย์กรรมเป็นที่ศูนย์รวมในทุกด้าน ทั้งเหยื่อ และ อาชญากร เพราะเป็น Public Area เปิดโล่ง ทำให้เกิดการปะปนของกลุ่มทุกกลุ่ม ทุกชนชั้น เกิดความเหลื่อมล้ำในระดับบุคคลคดีทรัพย์จึงเกิดได้ง่าย การแก้ไข อาจทำได้โดยการ

- การแยกพื้นที่
- การเพิ่มมาตรการตรวจตรา
- การควบคุมพื้นที่ กำหนดเส้นทางเข้า และเดินออก จุดใดจุดหนึ่ง
- ควบคุมหาบเร่ แผงลอย

5 ในระดับชุมชน จะเหลือพื้นที่ประเภท Semi Public และ Private มีคดีจำนวนไม่น้อยที่เกิดในพื้นที่ Semi Public เพราะบริเวณนี้มี "ดวงตา"น้อย และบางบริเวณไม่มีประสิทธิภาพ เพราะคนในชุมชนไม่สนใจซึ่งกันและกัน การแก้ไข เพิ่มการปฏิสังสรรค์ของคนในชุมชน และในพื้นที่ Private ที่อาชญากรสามารถเข้าถึงได้แล้ว โอกาสที่จะประกอบอาชญากรรมได้ง่ายที่สุดเพราะไม่มีการสอดส่องดูแลพื้นที่ การป้องกันแก้ไข คือ ป้องกันด้วยการไม่เปิดให้ พื้นที่ Private มีช่องโหว่ ให้ผู้ไม่หวังดี เข้าพื้นที่ได้ หรือ ใช้มาตรการอื่น ๆ เช่น การใช้อุปกรณ์ป้องกันเหตุร้ายต่าง ๆ

6.3 ข้อเสนอแนะมาตรการแก้ไขสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผลในการควบคุมอาชญากรรม

6.3.1 มาตรการแก้ไขในระดับ นโยบาย

- มาตรการระยะยาว ปัญหาจากความหนาแน่นของประชากรในจุดใดจุดหนึ่งไม่ว่าจะจุดใหญ่หรือจุดเล็ก ก็ตามการแก้ไขปัญหาคือต้นเหตุควรแก้ไขปัญหาชุมชนแออัด คนจนเมือง รัฐบาล ควรให้ความสนใจแก้ไขปัญหาความยากจน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของสังคม จากระดับใหญ่จนถึงคนจนในเมือง เพราะความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันมากก่อให้เกิดปัญหาการกระจุกตัวของประชากร หากเป็นในระดับประเทศก็จะมากระจุกตัวอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หนาแน่นมากในใจกลางเมือง หรือเขตเมืองชั้นในและในระดับชุมชนก็คือชุมชนแออัดนั่นเอง

- มาตรการระยะสั้น ด้วยการปรับสภาพพื้นที่ให้ใหม่ หรือ แยกพื้นที่ เพิ่มถนนในชุมชน ดังได้กล่าวมาแล้ว ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ถึงประโยชน์ถึงการจัดเส้นทางสาธารณะประโยชน์ โดยรัฐบาล การเคหะฯ กระทรวงศึกษาเป็นองค์กรสำคัญที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้

6.3.2 มาตรการระดับท้องถิ่น

- สำนักงานเขตต่าง ๆ ควรจัดหามาตรการควบคุมการใช้พื้นที่ เช่น การจัดหาบเร่แผงลอยในพื้นที่สาธารณะขนาดใหญ่ เช่น อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ให้กลุ่มแม่ค้าที่ตั้งหาบเร่แผงลอย ให้เป็นระเบียบ ยังทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถดูแลได้ง่ายและทั่วถึง

- เจ้าหน้าที่ตำรวจ ควรเพิ่มกำลังคนและงบประมาณ ในจุดที่มีปัญหาอาชญากรรมสูง เพราะเท่าที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ โดยให้หมั่นสอดส่องดูแลภายในชุมชนที่มีปัญหา เช่น ชุมชนแออัดขนาดใหญ่ ซึ่งควรให้ความสำคัญกับการตรวจตราในบริเวณจุดอับของเมืองนี้ การวาง

มาตรการควบคุมควรมุ่งเน้นไปจุดที่มีคตินาแน่นจะทำให้สิ่งแวดล้อมงบประมาณน้อยกว่าการระดมโดยขาดการวางแผน

- ปรามปรามผู้จำหน่ายยาเสพติด ควบคุมสถานบริการ บ่อนการพนัน กรมตำรวจ ควรให้ความสำคัญกับปัญหาการป้องกันและปรามปรามคดีรัฐเป็นผู้เสียหายเพราะคดีกลุ่มนี้ได้สร้างผลกระทบที่รุนแรงในหลายรูปแบบทั้งในรูปแบบของคดีอาชญากรรมที่รุนแรงอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะการปราบแหล่งผลิตยาเสพติดรายใหญ่การจับกุมบ่อนการพนันต่างๆ รวมถึงการพิจารณาประสิทธิภาพของสถานีตำรวจต่าง ๆ โดยเน้นที่คดีใน 3 กลุ่มแรก คือ คดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน และคดีที่น่าสนใจส่วนคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายการควบคุมทำได้ยากต้องใช้มาตรการในระดับนโยบายมาแก้ไขปัญหา

อนั้น ในบริเวณใดที่มีสถิติคดีสูงต้องทราบว่าตัวเลขคดีที่เพิ่มสูงขึ้นนั้นมาจากกลุ่มคดีรัฐเป็นผู้เสียหายมากหรือไม่ ถ้ามากแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการจับกุมผู้กระทำความผิด ของสถานีตำรวจนั้น

6.3.3 มาตรการแก้ไขในระดับชุมชน

ให้ชุมชนปรับพื้นที่ของตนเอง สร้างกลุ่ม มีการเลือกตั้งหัวหน้าชุมชน มีการควบคุม และให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งมาตรการในระดับนี้ต้องเป็นมาตรการต่อเนื่องจากระดับนโยบายในการกระจายอำนาจสู่ชุมชนจริง ๆ โดยให้ตัวแทนชุมชน หรือ คณะกรรมการชุมชนแต่ละชุมชนมีบทบาทในการปกครองตนเอง ดูแลทุกข์สุขของคนในพื้นที่เองทำให้ลดปริมาณงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้อีกประการหนึ่ง

6.3.4 มาตรการแก้ไขระดับครัวเรือน

ให้ความสำคัญกับพื้นที่ครอบครัวของตนเอง เพิ่มแสงสว่างในบริเวณบ้านของตนเพื่อป้องกันคนร้ายใช้หลบซ่อน การปลูกฝังการศึกษา ค่านิยมที่ถูกต้องกับเยาวชน

6.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

สำหรับการศึกษาด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้ออำนวยให้เกิดคดีอาชญากรรมครั้งนี้เป็นการศึกษาในระดับเมือง ซึ่งเป็นสภาพของเมืองชั้นใน รูปแบบของคดีจะเกิดอยู่ในบริเวณการใช้

พื้นที่อย่างชุมชนเมืองในรูปแบบที่ซ้ำ ๆ กัน ซึ่งสามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการศึกษาเมืองได้ในอีกแง่มุมหนึ่ง แต่ก็ยังมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนข้อสรุปในการศึกษาค้างนี้ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

สำหรับการศึกษาค้างนี้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะอันเป็นผลจากข้อจำกัดในการศึกษาค้างนี้ เพื่อให้ผู้ที่ทำการศึกษาดูทราบถึงปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ คือ

1. การกำหนดขอบเขตของการศึกษาสำหรับการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับ อาชญากรรม ในการตีกรอบคลุมทั้งพื้นที่และความหมายของกลุ่มคดีอาชญากรรมจะทำให้ผลการศึกษาคลาดเคลื่อน ผู้ที่จะทำการศึกษาดูสามารถเลือกพื้นที่ศึกษาให้แคบลง และเลือกกลุ่มคดีบางกลุ่มก็สามารถกระทำได้
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการศึกษานี้ เนื่องจากเป็นการศึกษาทางวิทยาศาสตร์สังคม คดีอาชญากรรมมีองค์ประกอบที่ซับซ้อน การเชื่อมโยงของสองสิ่งนี้จะต้องมีความแม่นยำ ยิ่งถ้าผู้ศึกษาสามารถรู้สึกถึงแก่นแท้ของสาเหตุได้มากเท่าใดก็จะทำให้ผลการศึกษาดูถูกต้องมากขึ้นเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย